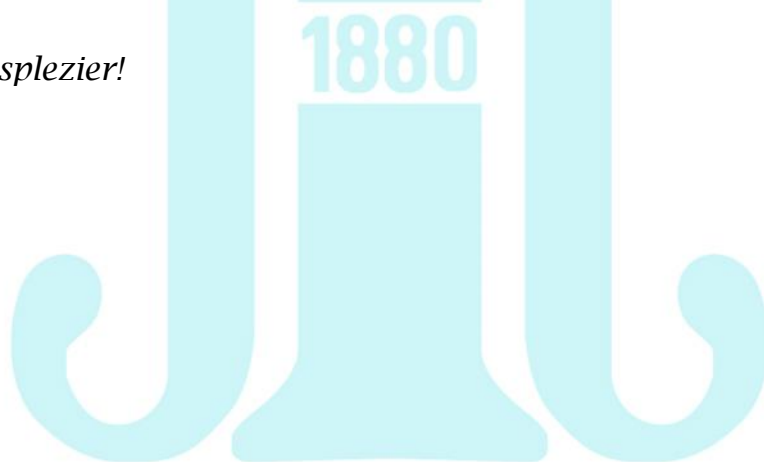

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

STRENGER IN DE NACHT

blijspel in drie bedrijven

1880
door

Maurice de Grauwe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2669

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *STRENGER IN DE NACHT* op te voeren moet de naam van auteur *MAURICE DE GRAUWE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/002
ISBN- 978- 90-385-07040

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Maurice de Grauwe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-4 heren)

Ernest : kunstig type – nachtmens

Ronny : overbuur op de gang en vriend van Ernest

Yvonne Cachot : politiecommissaris

Magda : hulpagente

Albert/Albertine : broer van Miranda (travestiet)

Miranda : nieuwe buur

Karel de Keyser : aangestelde van de stedelijke verhuurmaatschappij

DECOR

De studiokamer van Ernest. Het bed staat ergens goed zichtbaar opgesteld. Bij voorkeur klapt het uit een of andere muur. Op de achtergrond bemerken we ook een badkamer met daarin een douchecel. De toegang ervan bestaat uit een deur met mat glas. In principe gaat het hier om een moderne studio. De voorzijde, suggereert een groot raam. Dat raam ziet uit op een rustig park. Ernest zijn fototoestel staat er op een statief opgesteld en naar het park (de zaal) gericht.

INLEIDING

Ernest, een veertiger, bertekt als freelance kunstfotograaf een studio. Hij woont in een kalme buurt met frontaal uitzicht op het park. Het is een nachtmens. Overdag kan hij nooit zijn bed uit en is dan ook zeer humeurig. Waarschijnlijk om die reden kende hij nooit enig huwelijksgeluk. Dat gegeven begint ook langzaam aan hem te knagen. Zijn enig contact is zijn vriend Ronny en zijn passie voor bluesmuziek, wat ook grote erngeris teweegbrengt bij de bureu. De dunne muurtjes van de studio absorberen namelijk niet het minste geluid. Zijn rechter buur verliet reeds het pand en daar heeft hij nu zeker geen last meer mee. Zowel commissaris Cachot als de aangestelde van de stedelijke verhuurmaatschappij liggen op de loer om Ernest bij enige geluidsoverlast tot verhuizen te dwingen.

E E R S T E B E D R I J F

(Als het doek opent of de lichtbron versterkt bij open doen, kijken we recht de studiokamer van Ernest binnen. Langzaamaan schijnt het zonlicht pal de studiokamer binnen. Opvallend spreidt het licht zich uit op het bed. Bij deze geconcentreerde intense klaarte zien we de dekens bewegen die op een slordige wijze een silhouet bedekken. Het is Ernest die op een drastische manier uit zijn slaap gewekt wordt. Op de achtergrond horen we geluiden welke eigen zijn aan een niet zo best geïsoleerde studio. Deze achtergrondgeluiden kunnen ofwel de normale douche geluiden zijn van de burens of het geluid van het doorsassen van het toilet. Het zijn trouwens deze geluiden die ervoor zorgen dat Ernest zich niet langer kan verzoenen met zijn rustperiode. Met een slaperige blik komt hij overeind. Het eerste geluid dat hem ontsnapt is een hels gevloek.)

ERNEST : *Verdomd! Verdomd! (Kijkt op zijn horloge en richt zich vervolgens naar het plafond. Hij schreeuwt) Gelieve na tien uur door te sassen alstublieft. (Richt zich vervolgens op dezelfde toon naar de buurzijde.) En gij, met uw smetwaan, wast u 's avonds, vuilaard. (Vervolgens tot zichzelf) Dat is om ziek van te worden. En dan durven ze over mij te klagen, bende geluidsmaniakken. (Hij komt moeizaam recht, vergat dat er een emmer naast zijn bed stond en stapt er dan ook met één voet in.) Verdomd! (Hij huppelt vervolgens op één been naar de douchecel. Hij is pas in zijn douchecel of er wordt aangebeld. Wij horen hem terug vloeken. Hij komt op met enkel een enorme badhanddoek om zich heen geslagen. Hij wil naar de deur gaan als gelijktijdig het telefoontoestel begint te rinkelen. Ernest slaat tilt. Hij neemt de hoorn van het telefoontoestel op en schreeuwt erin.) Wachten verdomme! Wachten zeg ik u. Ze zijn aan het bellen. (Hij rent naar de deur en stelt vast dat de sleutels er niet op steken en gaat terug aan het schreeuwen, deze keer tegen de deur.) Wacht verdomme, de sleutel steekt er niet op. Wacht, ik kom. Verdomd. (Hij neemt zijn broek die aan de andere zijde van zijn bed op de vloer ligt. Hij tast in zijn broekzak,*

vindt de sleutel en wipt met een zelfvoldane blik, via de andere zijde van het bed, terug naar de deur. Deze keer komt hij echter met zijn andere voet in de emmer terecht. Hij kan een enorme vloek niet langer meer onderdrukken. Gaat naar de deur en opent ze. Zijn buur, Ronny, staat in het deurgat.)

RONNY : Goede voormiddag, goede kameraad. Ik heb goed nieuws.

ERNEST : Is het zo dringend dat je mij uit mijn bad belt? Een mens kan hier ook niet meer op een ordentelijke manier wakker worden.

RONNY : (*verwonderd*) Hebt gij in uw bad geslapen?

ERNEST : Nee, uw kameraad wou juist zijn bad nemen.

RONNY : Ge waart al begonnen zie ik. Ge hebt al één nat voetje.

ERNEST : Nee, uw kameraad moest zich haasten en is zo in zijn emmertje beland.

RONNY : Is uw douche kapot? Dan moogt ge gerust gebruik maken van mijn badkamer.

ERNEST : Uw badkamer? Ik dacht dat ze uw water afgesloten hadden en gij daarom al twee weken uw douche bij mij komt nemen?

RONNY : Ja, maar de spoelbak van mijn toilet is nog vol en dat is nog altijd breder dan een emmer. Ge kunt er met uw twee voetjes tegelijk in.

ERNEST : Ronny, komt binnen, sluit de deur en laat mij eerst douchen. Of nee, zeg mij eerst wat goed nieuws dat ge brengt.

RONNY : Mijn kameraad zal blij zijn.

ERNEST : Ronny, wilt ge het nu uiteindelijk eens zeggen?

RONNY : Mijn kameraad is blijkbaar ongeduldig.

ERNEST : Weet ik het bijna?

RONNY : (*verwonderd*) Dat weet ik niet.

ERNEST : Ronny, wilt ge eens zeggen waarom ge zo vroeg in de morgen aan mijn bel komt hangen, wel wetende, dat ik mijn rust nodig heb.

RONNY : Gij weet het dus nog niet?

ERNEST : (*met stemverheffing*) Ronny!

RONNY : Spijtig genoeg hebben we niet gewed. Het studiotje naast u is verhuurd.

ERNEST : Komt ge lachen misschien? Heb ik nog niet genoeg last met de andere burenen? Hopelijk is het niet terug zo iemand die 's morgensvroeg driemaal plast

en zich dan een half uur wast? En als het zo is, dan zal hij ook wel vlug verhuizen.

RONNY : Mijn kameraad weet niet wie, maar ik wel.

ERNEST : Komt gij mij nu echt treiteren of wat?

RONNY : Nee, het is dat schoon madammetje van de winkel, die hiernaast haar intrek komt nemen.

ERNEST : Waar dat gij uw fruit gaat kopen?

RONNY : Fruit? Nee, daar waar dat fruit verpakt wordt. Mijn kameraadje zal misschien fotootjes kunnen nemen.

ERNEST : Fotootjes? Van Turks fruit?

RONNY : Ja! Zonder verpakking. Het zal plezant zijn om te ontwikkelen.

ERNEST : Ronny, hebt gij iets gedronken?

RONNY : Nee, nog niet, een kopje thee en twee klontjes graag.

ERNEST : Wie is die madam en welk fruit moet er gefotografeerd worden, met of zonder verpakking?

RONNY : Mijn kameraad begint het precies te begrijpen.

ERNEST : Neen, uw kameraad begint zich te ergeren en subiet gaat gij een paar pleistertjes nodig hebben.

RONNY : Rustig, rustig. Het is dat schoon meisje van de bikini- en onderbroekenwinkel die hiernaast haar intrek neemt. Ik heb haar gezien bij De Keyser.

ERNEST : De Keyser van het sociaal woningfonds?

RONNY : Ja, hij en... zij.

ERNEST : Zij, wie is die zij? Ik ken haar niet. Hoe kent gij haar?

RONNY : Ik koop er alle maanden een short voor te boksen.

ERNEST : Short voor te boksen, gij?

RONNY : Ja, een onderbroek met half lange pijpen en een steuntje in het midden.

ERNEST : Zet water op, maakt u een tasje thee, neem twee klontjes, maar laat mij een douche nemen.

RONNY : Vergeet het niet.

ERNEST : Wat?

RONNY : Uw ene voet hebt ge al gewassen.

(Ernest gaat af in douche. Ronny zoekt de theeketel, vindt hem niet, opent de barkast en neemt de fles whisky.)

Het is bijna dezelfde kleur van thee.

(Hij schenkt zich een glas vol. Er wordt aangebeld. Ernest horen we op de achtergrond roepen tot Ronny om de deur te openen. Ronny gaat naar de deur en opent. Karel De Keyser van het woningfonds staat voor de deur.)

KAREL : *(Met verheven en boze stem.)* Vinden jullie het plezant? Waar is hij?

RONNY : Meneer De Keyser, wie moet u hebben?

KAREL : Wie? Durft gij dat nog te vragen? Ik word zeker in mijn positie niet afgesnauwd, en dat kom ik nu eens heel duidelijk stellen. Waar is hij?
(Ondertussen loopt hij Ronny voorbij en kijkt de studiokamer rond.)

RONNY : *(Duidelijk te laat en reeds voorbijgelopen.)* Kom binnen.

KAREL : Is hij niet meer thuis?

RONNY : Meneer De Keyser bedoelt zeker mijn kameraad Ernest?

KAREL : Ja, ik bedoel uw kameraad, de nagel van mijn doodskest.

RONNY : Voelt gij u zo slecht, dat ge de nagels van uw doodskest al vergaart?

KAREL : Luistert, ik wil voor de zoveelste keer nog eens een hartig woordje klappen met uw beste vriend. *(Hij ziet de fles whisky op tafel staan, schudt het hoofd en zegt.)* Ik had het kunnen denken.

RONNY : Moet meneer ook een glas?

KAREL : Voor de laatste maal, waar is Ernest?

RONNY : In de badkamer.

KAREL : Heeft hij het zo erg te pakken? Wacht! *(Hij rept zich naar de douchedeur, opent ze, we horen Ernest het uitschreeuwen.)*

ERNEST : Met welk recht komt gij hier in mijn... naakte privé!

KAREL : Sorry! *(Keert onmiddellijk terug op zijn stappen en richt zich tot Ronny.)*
Waarom verwittigde gij mij niet dat hij onder de zeep zit?

RONNY : Is hij om zeep? Het zal een virus zijn. Ik ga vlug een slokje nemen. Doodt alle microben en virussen.

KAREL : Ik wist niet dat gij whisky drinkt.

RONNY : Thee ook. Maar dan zonder ijs. Van ijsthee krijg ik koppijn.

KAREL : Van zijn getier krijg ik koppijn. Ik zou het liefst zijn huurcontract schrappen. En als het moet, ook het uwe.

RONNY : Meneer wilt gij echt geen beetje whisky? Dat brengt vreugde in het hoofd.

KAREL : Ik wil niets meer dan respect en verdraagzaamheid met de andere burens. Het wordt hier een echte duiventil.

RONNY : Dat weet ik. Ik heb het duifje gezien.

KAREL : Doe toch eens normaal.

RONNY : Maar ik doe toch normaal. Ik zou mijn verantwoordelijkheid ook meteen genomen hebben. In ieder huisje past zo een inlegkruisje. (*Licht breeduit*)

KAREL : Over wie of wat hebt gij het?

RONNY : De juffrouw van mijn short voor boksers.

(*Ernest komt aangekleed uit de badkamer. Ronny schuift ondertussen de fles naar Karel en geeft hem zijn leeg glas in de hand.*)

ERNEST : Met welk recht komt gij zomaar mijn badkamer binnengestormd? En met welk recht zit gij mijn whisky op te zuipen?

KAREL : Vooreerst wist ik niet eens of gij thuis waart. Ten tweede wist ik zeker niet dat gij u aan het wassen waart en ten derde, die whisky heb ik...

RONNY : (*onderbreekt*) gepakt om moed in te drinken, na het zien van uw naakte waarheid.

ERNEST : (*richt zich tot De Keyser*) Buiten verdomme.

KAREL : Ik wou u verwittigen dat er een nieuwe buur komt en dat ge deze keer aan het kortste eind zult trekken als er zich 's nachts terug problemen zouden voordoen.

RONNY : Mijn kameraad zal 's nachts zeker niet aan het kortste eindje trekken, daar ben ik zeker van.

KAREL : Gij houdt u erbuiten! Of ik stuur Yvonne Cachot ook op uw dak.

ERNEST : Uit mijn studio! Ik betaal mijn huur en mijn bluesmuziek is niet te vergelijken met het ochtendlawaai dat sommige burens hier maken.

KAREL : Ik verwittig u enkel dat de maatschappij noch de commissaris het zal aanvaarden dat er nog een buur het gebouwencomplex zou verlaten, enkel als gevolg van uw nachtelijke excessen. Een verwittigd man is er twee waard. En bovendien aanvaard ik het ook zeker niet op zo een onbeleefde manier afgesnauwd te worden aan de telefoon.

RONNY : Duidelijke taal, bedankt, ik zal u buiten laten. *(Karel gaat boos af.)*

ERNEST : Verdomd, die telefoon. *(Hij gaat naar zijn toestel dat gewoon afgehaakt blijven liggen is, hij luistert en fronst het voorhoofd.)*

RONNY : Wie is het?

ERNEST : Hij zal gebeld hebben terwijl gij aan het bellen waart.

RONNY : Ik? Ik heb u niet gebeld.

ERNEST : Och, laat maar. Zeg, waarom hebt gij die tiran een whisky gegeven?

RONNY : Die tiran heb ik niets gegeven, ik zei het toch al, hij heeft zichzelf moed ingedronken.

ERNEST : Moed, voor wat?

RONNY : Om in uw douche te komen en u in uw blootje te zien.

ERNEST : Och hou toch op. Hebt gij al thee gemaakt?

RONNY : Nee, misschien kan ik voor de eerste keer in mijn leven whisky proeven?

ERNEST : Ik dacht dat gij nooit sterke drank drinkt?

RONNY : Nooit puur, wel met een beetje ijs.

ERNEST : Ik heb anders ook ijsthee.

RONNY : Dank u, dank u, maar dat blijft op mijn maag liggen en daarvan krijg ik ook nog koppijn.

ERNEST : Goed, schenk u dan maar een whisky in, de glazen weet ge wel staan hé?

RONNY : Ja, op dezelfde plaats waar bij mij thuis de theetasjes staan. *(Hij giet zich een overdreven glas whisky in.)*

ERNEST : Zeg, het zal gaan zeker! Er moet nog ijs bij kunnen ook.

RONNY : Dat is mijn probleem, ik ken enkel maar de juiste hoeveelheid water die er op een theezakje moet. Ik kan het nu toch moeilijk terug in de flessenhals gieten?

ERNEST : Ja, giet het dan maar in uw hals.

RONNY : Vindt ge het niet erg, als ik het aan de ander kant giet, dus langs de kant van mijn keel? (*Hij drinkt en gaat overdreven grimassen trekken.*)

ERNEST : En?

RONNY : Zonder ijs gaat de warmte van mijn keel branden tot in mijn hals. Moet gij ook een glas?

ERNEST : Nee, ik had er gisteren al eentje teveel op. Ziet ge mijn emmertje niet staan dan?

RONNY : Het is beter om whisky uit een glas te drinken. Overdaad schaadt.

ERNEST : Het is al goed. Vertel eens... wat is dat daar nu allemaal met die onderbroeken madam?

RONNY : Wel, zij komt hier wonen. Naast u en recht tegenover mij. Zij is de mooiste vrouw die ik sedert jaren gezien heb en... vriendelijk. Ze heeft ook de beste smaak van de shorts van bokkers en ik heb haar ook nog nooit in het gezelschap van een man gezien. Dus!

ERNEST : Dus wat?

RONNY : Gij hebt toch zelf gezegd dat gij pas terug van uw nachtrust zult genieten als er zich een fotomodel zou aanbieden... en ik... zal me beter kunnen wakkerhouden als er schoon gezelschap is voor mij.

ERNEST : Ronny, het is vriendelijk dat ge aan mij denkt, maar stop met u te bemoeien met mijn fotomodellen. De laatste die ge hier in mijn studio gebracht hebt heeft heel mijn ijskast opgevreten, en al mijn drank uitgezopen en is er met mijn spaargeld vandoor. Om het dan nog niet te hebben over de problemen met Yvonne Cachot.

RONNY : Sorry, ik wou alleen maar helpen. En Cachot was door De Keyser gestuurd. Trouwens, de foto's werden toch gepubliceerd.

ERNEST : Ja op dat foldertje van de Weight- Watchers.

RONNY : Dus het heeft geld opgebracht. En... hoe zit het met mijn commissieloon?

ERNEST : Had ik voor iedere kilo die ze te zwaar woog, duizend frank moeten krijgen, dan had ik mijn spaarcenten kunnen recupereren.

RONNY : Kameraad, geeft het niet dat ik nog een whisky neem, mijn keel is afgekoeld.

ERNEST : Neem maar, maar niet gelijk daarjuist hé?

RONNY : Nee ik zal er nu éérs een paar blokjes ijs in doen.

(Ernest gaat naar het grote raam en kijkt naar buiten. Ondertussen kapt Ronny zijn ijsblokjes in de vuilnisbak en vult zijn glas boordevol met whisky.)

ERNEST : Verdomd, wat loopt er daar in het park? Dat zou het kunnen zijn. Ronny!
Mijn jas, vlug.

RONNY : *(Zet zijn vol glas neer op tafel en geeft de vest aan Ernest.)* Wat loopt er in 't park?

ERNEST : *(Ernest ziet het volle glas whisky op de tafel, wijst ernaar en grabbelt ondertussen één van zijn fototoestellen mee.)* Ronny, wat is dat nu weer?

RONNY : Ik weet, veel te veel ijs en dan nog van dat ijs dat rap smelt.

ERNEST : Goed, drink het maar op. Wacht op mij, ik ben direct terug. Ik ga vlug een paar kiekjes trachten te schieten. *(Hij gaat vlug af.)*

RONNY : *(Ronny kijkt hem na, neemt zijn glas whisky, gaat vervolgens naar het raam en schudt het hoofd.)* Mijn kameraad drinkt teveel. *(Hij kijkt de zaal in.)* Waar zitten die kiekens? Dat kan niet blijven duren. Door de drank ziet hij al beestjes.

(Hij drinkt zijn glas leeg in een teug en neemt vervolgens de fles die hij ook aan de mond brengt. Er wordt aangebeld. Hij opent de deur. Miranda van de eerder vernoemde lingeriezaak staat voor de geopende deur.)

MIRANDA : Hallo! Ik ben de nieuwe buurv... Maar ik ken u.

RONNY : Ja, van de shorts voor bokkers, met dat steuntje in het midden.

MIRANDA : Woont gij hier?

RONNY : Ja.

MIRANDA : Oké goed, aangenaam dan maar. *(Ze steekt de hand uit)*

RONNY : *(Ronny staat onhandig met de lege fles in de hand en werpt deze in één beweging achter hem weg om haar de hand te kunnen drukken.)* Ja, natuurlijk, juist, het is aangenaam.

MIRANDA : (*Kijkt eventjes over Ronny zijn schouder.*) De vrouw des huizes is niet thuis?

RONNY : Neen, maar hier is het een man des huizes, tussen haakjes mijn vriend. Maar komt u toch binnen.

MIRANDA : Ach ja, het zit dus zo. (*Ze betreedt vriendelijk lachend de studio.*)

RONNY : (*Gaat haar, de handen tegen elkaar wrijvend, achterna.*) Misschien mag ik de nieuwe buurvrouw iets te drinken aanbieden?

MIRANDA : Wel ja, waarom niet.

RONNY : Wat mag het zijn?

MIRANDA : Wat hebt u te bieden?

RONNY : Veel.

MIRANDA : Een kopje thee misschien, als u dat hebt klaarstaan.

RONNY : De thee is allemaal op, kijk de fles ligt daar. Hm... Grapje.

MIRANDA : Oké, ik begrijp het.

RONNY : (*Gaat naar de barkast en haalt er een fles wijn uit.*) Misschien heeft u zin in een beetje geforceerd druivensap?

MIRANDA : Mag ik weten wat u me aanbiedt?

RONNY : Wacht! (*Met héél veel moeite leest hij het volgende van de fles af.*) Chateau Neuf van papa.

MIRANDA : (*lacht*) Plezant! Gij komt precies héél wat lossier over dan wanneer ge een bokkersshort komt passen.

RONNY : Dat komt door het steuntje in het midden. (*Hij ontkurkt een vult twee glazen vol wijn, gezien er maar een stoel aan een klein tafeltje staat wijst hij het bed aan.*) Misschien kunnen we daar verder kennis maken?

MIRANDA : (*Enigszins met argwaan.*) Hoe bedoelt u?

RONNY : Er is maar één stoel en het bed is zachter.

MIRANDA : Hoe doen jullie het met die ene stoel, als ook uw vriend er is?

RONNY : Ook meestal op bed. Maar 's avonds als hij de blues aan heeft (*bedoelt de bluesmuziek*) dan op het tapijt met de kussens.

MIRANDA : (*Enigszins verveeld door haar vraagstelling.*) Ik stel blijkbaar de verkeerde vragen, maar geloof me, ik wil me zeker niet met jullie privé gaan bemoeien.

RONNY : Wees gerust, hier zijn de vrouwen welkom, alhoewel ik eerlijk moet bekennen dat de laatste een echte bedreiging was.

MIRANDA : Hoezo?

RONNY : Zet u bij mij. Ik zal het u tonen, enfin ik bedoel... uitleggen.

(Miranda neemt uiteindelijk met enige argwaan toch op het bed plaats naast Ronny.)

Mag ik nog wat bijschenken? *(heft de fles in de hoogte)*

MIRANDA : Oké, vertel eens van die vrouw.

RONNY : Ik had ze binnen gebracht voor mijn vriend Ernest. Ze had trouwens een Pieter Paul Rubens lichaam, alhoewel, naar mijn weten heeft Rubens nooit zo een formaat op doek gebracht. Ik dacht alleen, dat mijn vriend 's nachts wat kalmer zou worden en de burens niet zoveel last meer zouden hebben van onze nachtelijke decibels. Maar niets was minder waar. Die vrouw had een hekel aan zijn blues en schreeuwde en krijste het 's nachts uit. Ge kunt u wel voorstellen wat de burens dachten van dat geschreeuw. Zelfs de politiecommissaris kwam ter plaatse. Commissaris Cachot, die kwade. Weet ge dat zij ons verdacht van het molesteren van die Rubens dame. Tot overmaat van ramp was zij het dan nog, die ervoor zorgde dat Ernest zijn spaargeld kwijt raakte.

MIRANDA : De commissaris?

RONNY : Nee, die Rubens madam. Maar dat is nog niet alles. Die situatie zorgde ervoor dat wij zeker in geen twee maanden nog contact hadden met elkaar. Zelfs niet op de overloop. Gelukkig is nu alles een beetje bijgelegd. Ernest begrijpt wel dat ik het enkel voor hem deed. En nu plots, verschijnt gij hier als nieuwe buurvrouw. Ik voel het aankomen, dat vraagt terug om moeilijkheden met mijn kameraad.

MIRANDA : Gij hebt blijkbaar heel veel over voor uw vriend.

RONNY : Doe mij een plezier en zeg het hem ook eens als ge hem alleen treft. Hij denkt nog altijd dat ik hem wou treffen door die kolossale vrouw op zijn dak te

sturen. Maar ik deed het enkel omdat hij zijn kunsten verder zou kunnen ontplooien.

MIRANDA : Hm... ja. Waar is hij nu trouwens, die vriend van u?

RONNY : Hij zag terug één of ander object daar beneden in 't park en dan laat hij mij hier alleen achter met de fles. Hij is nog steeds naar zijn eigen kunnen aan het zoeken en nu tussen de kiekens.

MIRANDA : Ik ken die objecten die daar beneden in het park lopen. Ik heb ook zo een broer als parkjesbezoeker. Maar als ge het mij vraagt, brengt de greep naar de fles nooit de oplossing.

RONNY : *(Met verliefdheid in de ogen.)* Ik weet het. Het is beter dat ik die fles aan de kant zet en mijn eigen object in handen tracht te nemen.

MIRANDA : *(met wantrouwen)* Hoe bedoelt ge?

RONNY : Als de nieuwe buurvrouw op bezoek komt, wijn drinkt en naast mij op het bed zit, dan steekt daar wel iets meer achter. Dan is het hekje van de dam, dan heft zich de...

MIRANDA : *(Ze breekt af en zegt kordaat)* Juist ja, maar luister, ik heb een probleem.

RONNY : Problemen zijn er om opgelost te worden.

MIRANDA : Uw vriend had al eens moeilijkheden met een vrouw, zei u daarnet.

RONNY : Ja, maar ik niet.

MIRANDA : Goed, maar denkt gij dat uw vriend het zou aanvaarden als Albertine af en toe eens langs zou komen om zich te verstoppen?

RONNY : *(Denkt dat de buurvrouw Albertine heet en zegt triomfantelijk.)* Albertine is altijd welkom. Albertine hoeft zich in mijn aanwezigheid zeker niet te verschuilen. Mijn vriend zal zeker al tevreden zijn als hij foto's kan nemen van Albertineke. Hij is fotograaf en bewondert veel liever de vrouw door de lens dan in de werkelijkheid. Hij ziet in alles kunstvormen of reclamestunts, daar waar ik het meer heb voor de vormen en stuntelig reclame moet maken voor mezelf. Ja, ik ben nu eenmaal eerlijk. Maar goed, zeg eens, wat bedoel je precies met Albertine die zich wenst te verstoppen?

MIRANDA : Wel, Albertine moet zich af en toe eens verstoppen voor meneer De Keyser. U weet wel, de man van de huisvestingsmaatschappij.

RONNY : Zou hij?

MIRANDA : Dat zal wel, maar Albertine is heel wat slimmer.

RONNY : Die kerel durft... en dat in zijn positie. Moest madam Cachot dat weten.

MIRANDA : Daarom heb ik ook liever dat Albertine niet thuis is bij één van zijn bezoeken. Meneer De Keyser zou zeker de huur laten aanpassen.

RONNY : Ik weet het is een geniepigaard. 's Nachts komt hij ook hier rondsnuffelen. Hij staat soms te luistervinken aan onze deur. Hij kan echt niets verdragen van ons. Hij is doodeenvoudig niet meer mee met zijn tijd, laat staan, dat hij begrip zou kunnen opbrengen voor onze grote liefde. Ernest met zijn blues zijn dingen die voor mij onvervangbaar geworden zijn. Hij heeft het mij leren aanvaarden. *(Hij bedoelt de bluesmuziek.)*

MIRANDA : Bij jullie ligt het probleem duidelijk op een gans ander vlak.

RONNY : *(Met een verliefde blik in de ogen en met zwoele stem.)* En waar ligt het probleem dan wel voor ons Albertineke?

MIRANDA : De Keyser laat het niet toe dat ik mijn dubbelbed zou delen. Het huurcontract vermeldde dat ik alleen het bed zou beslapen. Dus zal Albertine soms genoodzaakt zijn om van studio te verlopen. Al was het maar om uit die grijpgrage klauwen van meneer De Keyser te blijven.

RONNY : De smeerlap, dat had ik nu eigenlijk nooit gedacht van hem. Maar geen probleem, ik en ook mijn vriend zullen altijd klaar staan om Albertine op te vangen. Daarvoor zijn we nu eenmaal burens.

MIRANDA : Ik ben echt blij zo 'n burens getroffen te hebben. Het kan dus ook 'n nachts?

RONNY : Maar natuurlijk, geen probleem.

MIRANDA : Dat vind ik nu echt eens tof, maar zal uw vriend daar ook akkoord mee gaan?

RONNY : Als hij een paar goede fotootjes kan nemen, in de sfeer van de blues, dan mag alles. *(Hij is er nog steeds van overtuigd dat Albertine voor hem zit.)*

MIRANDA : *(Totaal verrast en met enige argwaan in haar stem.)* Sfeer in de bloes?

RONNY : Wees gerust, de sfeer die uit de blues komt maakt van hem een heel ander mens. Hij is daar echt van bezeten. Uit de blues komt de natuur naar boven, zegt hij. Wat er in blues gevonden wordt en hetgeen eruit kan gehaald worden, leidt hem naar zijn hoogtepunt.

MIRANDA : *(Totaal van streek door deze gezegdes.)* En toch zijn jullie bevriend?

RONNY : Ik respecteer zijn smaak. Hij heeft nu eenmaal alles uit de blues gehaald wat er uit te halen valt. Ik heb daar begrip voor. Ieder zijn passie.

MIRANDA : Ik hoop alleen maar dat Albertine in de smaak zal vallen van uw vriend.

RONNY : Weet, voor hem telt de uitstraling daar waar het voor mij meer om het tastbare gaat. Als Albertine er zin in heeft dan komt ze maar.

MIRANDA : Ik heb wel een beetje angst voor uw vriend. Hij heeft blijkbaar niet dezelfde geaardheid als jij. Ik hoop juist maar dat hij Albertine evenveel zal respecteren zoals jij dat doet.

RONNY : Wees gerust, ik bereid hem voor.

MIRANDA : *(Kijkt op haar horloge.)* Sorry, maar nu moet ik echt gaan. Het was gezellig om kennis te maken. Ik spring zeker nog eens binnen om ook met uw vriend kennis te maken. Mag ik erop rekenen dat gij hem alles uitlegt omtrent De Keyser en de eventuele noodzakelijke vlucht van Albertine? Alvast op voorhand bedankt.

RONNY : Geen enkel probleem.

(Miranda staat recht en gaat naar de deur. Ronny loopt haar haastig maar stuntelig achterna. Ze opent zelf de deur en slaat deze onmiddellijk achter zich dicht, niet beseffend dat Ronny haar volgde.)

Een seconde rapper aan de deur en mijn tandjes waren weg. *(Dromerig)* Toch een prachtkind. En zeggen dat ik vroeger geen shorts voor bokkers kon dragen. *(Met een ongekende geestdrift in zijn stem.)* En, ze komt slapen, ik zal geen steun nodig hebben. Verdomd ik vergat haar te zeggen dat mijn studio gelegen is vlak tegenover deze van haar.

(Er wordt aangebeld)

Albertineke is daar al terug. Ze kon niet aan mijn verleidende blik weerstaan. *(Hij loopt vooreerst zenuwachtig naar de badkamer, komt buiten en we zien dat hij wat deodorant van Ernest spuit, ondertussen roept hij in de richting van*

de toegangsdeur.) Voor u alles, ik kom. Ik zal u beschermen tegen die opdringerige De Keyser en ge kunt gerust de nacht bij mij doorbr...

(Wanneer Ronny de deur opent staat daar de politiecommissaris Yvonne Cachot voor de deur. Ze kijkt hem verwonderd aan.)

YVONNE : *(streng)* Wat is dat nu weer?

RONNY : Madam de commissaris. Kom binnen... Ik dacht dat het...

YVONNE : *(Betreedt de studio en sluit de deur achter zich)* Wie is degene waarbij De Keyser nogal opdringerig zou zijn?

RONNY : *(Weet dat Yvonne Cachot het goed doet met Karel De Keyser.)* Hm, bij mijn vriend... hm... Ernest... en ook bij onze nieuwe buurvrouw.

YVONNE : Ernest en een nieuwe buurvrouw? Leg eens uit!

RONNY : Wel, hij komt hier altijd... de drank van Ernest leegdrinken.

YVONNE : *(Verwonderd maar ook meteen een vorm van overdreven persoonlijke bezorgdheid.)* Drinkt hij, Karel? Enfin, meneer De Keyser?

RONNY : Wist gij dat niet madam de commissaris?

YVONNE : *(Eventjes met stomheid geslagen)* Nee, dat is het eerste dat ik ervan hoor.

RONNY : Hij heeft nog veel geheime kantjes, madam.

YVONNE : Hoe bedoelt ge?

RONNY : Hij is toch zo geslepen, zo gewiekst, madam. En ge weet, als de drank is in de man is de wijsheid in de kan, dan komt het beest in hem los. De nieuwe huurster kent hem ook al. Maar wees gerust, we weten ons te beschermen tegen zijn onhebbelijk gedrag.

YVONNE : Dat is de eerste maal dat ik zoiets te horen krijg van Karel, enfin ik bedoel meneer De Keyser. Ge speldt mij toch niets op de mouw?

RONNY : Ik zou het nooit in mijn hoofd halen om **nog iets** op de mouw van de arm der wet te spelden madam. Er wordt al zoveel op gespeeld.

YVONNE : Wees gerust, ik ga het onderzoeken, en het is u geraden dat ge hier de waarheid vertelt.